

med den mere eller mindre daarlige Behandling, der er bleven et Barn til Del, er klaget til Plejetilsynet, Værgeraadet og Overværgeraadet, have disse Myndigheder i Regelen ikke kunnet faa samstemmende og tilforladelige Oplysninger, paa Grundlag af hvilke de mente at kunne skride ind. Vidnesbyrderne have været for modsigende, og en Del Folk har for øvrigt vægret sig ved overhovedet at give Oplysninger. Hertil kommer saa, at Barnet i mange Tilfælde ikke tør sige Sandheden om den Behandling, der er bleven det til Del. Det er vant til at staa under en bestemt Personligheds Magt, og saa længe det har den Følelse, at han eller hun er den stærke, vil Barnet af Frygt for nye Straffe ikke turde sige Sandheden. Jeg vilde derfor tillade mig at rette en Henvendelse saavel til den højtærede Justitsminister som til den højtærede Kultusminister, gaaende ud paa, at der fra de Herrers Side blev gjort et Forsøg paa i højere Grad, end Tilfældet er, og allerede nu at knytte en bedre Inspektion baade til vore Børnehjem og vore Plejehjem, en Inspektion, som kunde bistaa Overværgeraadet og Værgeraadet med Undersøgelse af de Forhold, der hver Dag komme til at foreligge. Jeg tror, vi derved vilde slippe for adskillige Katastrofer. Enhver Katastrofe, der finder Sted, skræmmer os dog op, og hver Gang der finder en frygtelig Begivenhed Sted, sige vi: Men hvor er det dog muligt, at Autoriteterne og de Myndigheder, som skulde overvaage, at der ikke skete noget Barn Fortræd, roligt, tilsyneladende ligegyldigt have kunnet se paa, at dette Barn dreves i Døden.

Der var nu den lille Astrid, som man for nogen Tid tilbage fandt som Lig ude i Voldgraven ved Christianshavn. Over den Behandling, hun havde været Genstand for fra sin Stifmoders Side, havde der været klaget til Værgeraadet og Overværgeraadet, og disse havde sat Politiet i Bevægelse. Resultatet af den Undersøgelse, der fandt Sted, var dette, at man fandt, Forholdene vare nogenlunde taalelige. Ganske vist forelaa der en Afstraffelse af Barnet, konstateret af en Læge, og denne Afstraffelse havde været meget haard, men man formente dog ikke, den var større, end det var hjemlet ved den almindelige Ret til Hustugt. Men hvorledes var man nu kommen til det i øvrigt negative Resultat? Jo derved, at en almindelig Politibetjent, en Opdager her i København, havde faaet Sagen til Undersøgelse. Og hvorledes undersøger han denne Sag? Den lille Pige, som paa det Tids-

punkt er 14 Aar gammel, bliver kaldt op paa Østerbros Politistation. Der faar hun Lov at sidde og vente et Par Timer. Hun ser den ene efter den anden komme ind paa Politistationen, fremføre sit Ærinde og faa Svar, og hun hører adskillige baade mindre høflige Svar og kølige Svar. De Personer, der komme paa en Politistation, ere ikke altid saadanne, som opfordre til særlig Elskværdighed. Hun iagttager det alt sammen, og nu kommer hendes Tur. Hun bliver kaldt ind til den uniformerede Betjent, som spørger, hvad det nu er for noget, hun har forklaret i Værgeraadet. Det er jo Løgn, for hendes Moder siger saadan og saadan. Saa er hun allerede skræmmet. Betjenten staaar paa Moderens Side, og, som det saa ofte er Tilfældet: Barnet vilde man ikke tro, Barnet maa man ikke tro, Barnet skal ikke tros. Den lille Pige tør intet sige af Frygt, og Resultatet bliver derfor en Politirapport, efter hvilken det maa anses for givet, at Barnets Fantasi var løben af med hende, at hun er fremkommen med Udtalelser, som ikke have deres Rigtighed. Og nu kan saa denne Stifmoder, som har taget Barnet fra et godt Børnehjem, da det var 12 Aar gammelt, blive ved at udbytte det.

Dette Barns Arbejdsdag er gennemsnitlig 16—18 Timer. Om Morgenen maa hun op for at gøre rent i Hjemmet og hente Brød, derefter i Formiddagsplads, senere om Eftermiddagen i Skole og igen besørg Aftenarbejde i Hjemmet. Da hun er bleven konfirmeret, har hun Arbejde i Hjemmet om Morgenen, en Formiddagsplads, en Eftermiddagsplads og derpaa atter Arbejde i Hjemmet. Hun faar meget sjældent varm Middagsmad, og hun faar Prygl i Hjemmet, fordi hun ikke kan følge med, og fordi hun har en utaalssom Stifmoder. For øvrigt er der — det er ret karakteristisk for, hvorledes adskillige Hjem kunne være miksede — ikke mindre end 5 Kuld Børn i Hjemmet. Konen er fraskilt, Manden er fraskilt, han har Børn udenfor Ægteskabet, hun har Børn udenfor Ægteskabet, de medbringe begge Børn fra deres tidligere Ægteskab, og endelig have de ogsaa Børn i deres nuværende Ægteskab. Denne lille Pige har en aldeles vanvittig byrdefuld Stilling, umulig at udfylde, og da der ingen voksne er, som komme hende til Hjælp, ved hun ingen anden Udvej end at søge Døden og kaster sig i Christianshavns Voldgrav.

Da jeg saa hendes lille Barnelig ude paa St. Johannesstiftelsen, lovede jeg mig selv, at jeg skulde gøre, hvad der var mig